

РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Вивчення глобального суспільного розвитку на шляху досягнення сталого розвитку та забезпечення національних інтересів України в даному напрямку можливе за умови розробки та реалізації дієвої стратегії розвитку та ефективних інструментів її реалізації на всіх рівнях управління.

Реалізація будь-якої національної стратегії відбувається через злагоджений механізм, який складається з трьох основних інструментів: прогнозування, планування та програмування. Всебічний аналіз останнього інструменту можливий на рівні регіонів країни (рис. 1).

Рис. 1 – Схема підпорядкованості та реалізації національної екологічної політики

Згідно даного рисунку, ми можемо зробити висновок про відсутність пов'язуючого елементу між результатами реалізації цільових екологічних програм та щорічними доповідями про стан

навколишнього природного середовища, які носять лише узагальнюючий характер.

Дослідивши дану проблему глибше, ми дійшли наступних висновків:

1) більшість заходів, що містяться в екологічних цільових програмах носить характер «пожежної машини», тобто вони направлені на «гасіння» проблем, які виникли, а не на попередження подібних ситуацій в майбутньому;

2) спостерігається неефективна робота контролюючих органів щодо виконання заходів, зазначених в екологічних цільових програмах, тобто недостатністю дієвих управлінських інструментів впливу на контроль, моніторинг та виконання програм;

3) проведення оцінки ефективності реалізації цільових програм виявляється неможливим через вибір цілей розробниками програм, які не піддаються виміру (однак, слід звернути увагу на Постанову Кабінету Міністрів України від 31.01.07 р. «Про затвердження Порядку розроблення та виконання державних цільових програм», в якій міститься вимога щодо встановлення не тільки екологічних показників, які необхідно досягти, але і очікуваних результатів);

4) фінансовий механізм реалізації програм не здатний забезпечити виконання всіх запланованих заходів цільової програми;

З урахуванням даних негативних проявів у стратегічному управлінні екологічною політикою регіонів, слід зорієнтувати її в напрямі, який би враховував:

-ціленаправленість та вимірюваність екологічних показників цільових програм (з метою проведення оцінки виконання програм та відстежування реальних зрушень у стані навколишнього середовища та переходу на раціональне природокористування);

-типовий звіт про хід виконання цільової програми та рекомендаціями щодо внесення відповідних коректив (з метою контролю, моніторингу ходу виконання програм, збільшення екологічної інформації та вдосконалення методології розробки, реалізації та оцінки ефективності цільових програм).

-можливості фінансування екологічних проектів за допомогою залучення іноземних інвестицій (наприклад, проекти Європейського Союзу) або формування резерву фінансових коштів необхідних для покриття недостачі при виконанні певних заходів (відповідальність за фінансові операції покласти на місцеві органи влади).

Врахування даних факторів надасть можливість проведення порівняльних характеристик виконання цільових програм, національної екологічної стратегій в цілому, та ефективної державної екологічної політики.

Маркетинг інновацій і інновації в маркетингу: збірник тез доповідей
VIII Міжнародної науково-практичної конференції, 25-26 вересня 2014
року. – Суми : ТОВ "ДД "Папірус", 2014. - С. 138-140.